

2.6.5. Reprezentarea instrucțiunilor mașină

O instrucțiune mașină x86 reprezintă o secvență de 1 până la 15 octeți, care prin valorile lor specifică o operație de executat, operanzii asupra cărora va fi aplicată, precum și modificatori suplimentari care controlează modul în care aceasta va fi executată.

O instrucțiune mașină x86 are maximum doi operanzi. Pentru cele mai multe dintre instrucțiuni, cei doi operanzi poartă numele de *sursă*, respectiv *destinație*. Dintre cei doi operanzi, maximum unul se poate afla în memoria RAM. Celălalt se află fie într-un registru al **EU**, fie este o constantă întreagă. Astfel, o instrucțiune are forma:

numeinstrucțiune destinație, sursă

Formatul intern al unei instrucțiuni este variabil, el putând ocupa între 1 și 15 octeți, având următoarea formă generală de reprezentare (*Instructions byte-codes from OllyDbg*):

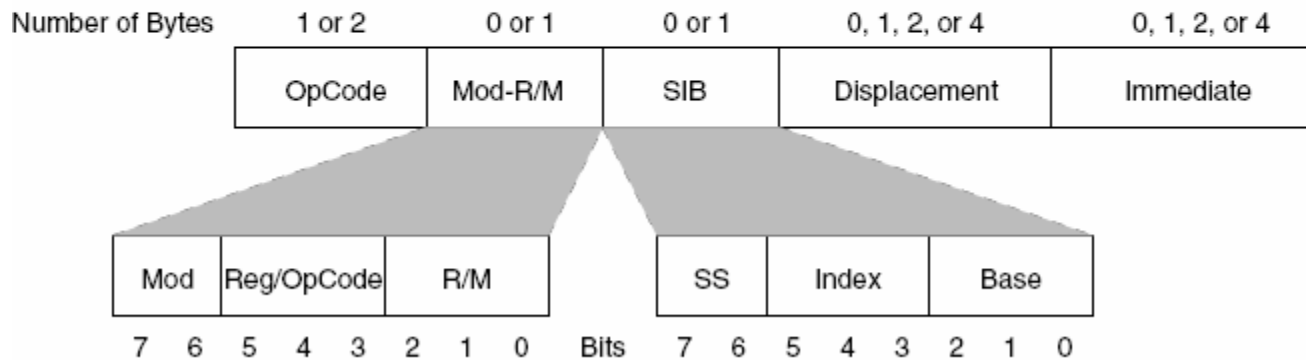
[prefixe] + cod + [ModR/M] + [SIB] + [deplasament] + [imediat]

Prefixele controlează modul în care o instrucțiune se execută. Acestea sunt opționale (0 până la maximum 4) și ocupă câte un octet fiecare. De exemplu, acestea pot solicita execuția repetată (în buclă) a instrucțiunii curente sau pot bloca magistrala de adrese pe parcursul execuției pentru a nu permite accesul concurent la operanzi și rezultate.

Operația care se va efectua este identificată prin intermediul a 1 sau 2 octeți de *cod* (opcode), aceștia fiind singurii octeți obligatoriu prezenți, indiferent de instrucțiune.

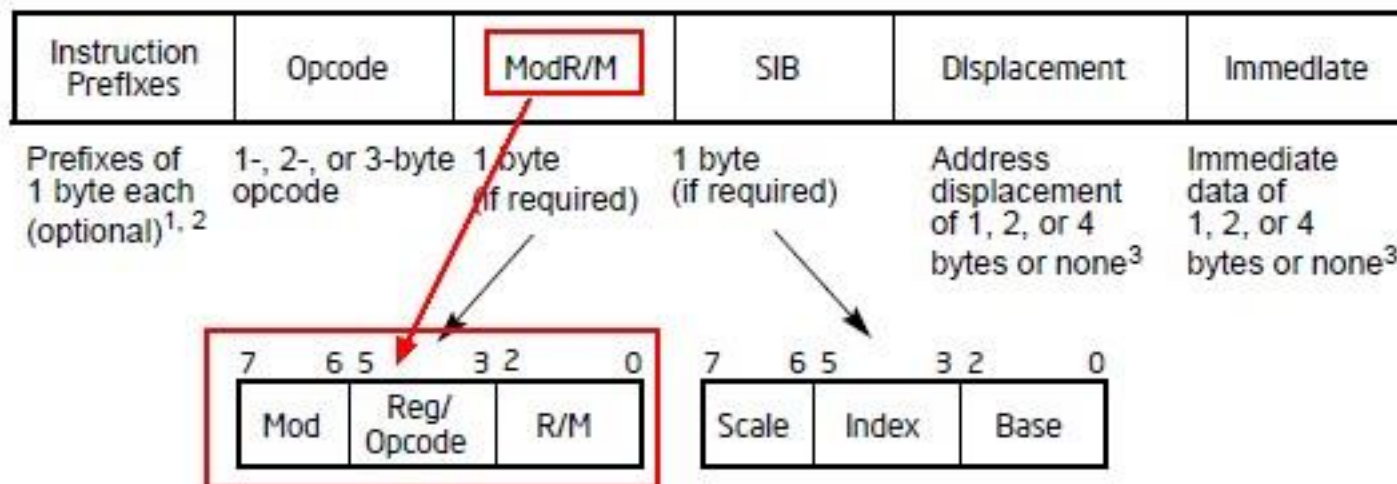
Number of Bytes	0 or 1	0 or 1	0 or 1	0 or 1
	Instruction prefix	Address-size prefix	Operand-size prefix	Segment override

(a) Optional instruction prefixes

(b) General instruction format

Although the diagram seems to imply that instructions can be up to 16 bytes long, in actuality the x86 will not allow instructions greater than 15 bytes in length.

Octetul *ModR/M* (mod registru/memorie) specifică pentru unele dintre instrucțiuni natura și locul operanzilor (registru, memorie). Acesta permite specificarea fie a unui registru, fie a unei locații de memorie a cărei adresă este exprimată prin intermediul unui offset (<http://datacadamia.com/intel/modrm>)

Pentru cazuri mai complexe de adresare decât cele codificabile direct prin ModR/M, combinarea acestuia cu octetul SIB (Scale – Index – Base) permite următoarea formulă generală de definire a unui offset:

$$\text{offset} = [\text{bază}] + [\text{index} \times \text{scală}] + [\text{constantă}]$$

(SIB) (deplasament + imediat)

unde pentru bază și index vor fi folosite valorile a doi regiștri iar scală este 1, 2, 4 sau 8. Regiștrii permiși ca bază sau / și index sunt: EAX, EBX, ECX, EDX, EBP, ESI, EDI. Registrul ESP este disponibil ca bază însă nu poate fi folosit cu rol de index. (http://www.c-jump.com/CIS77/CPU/x86/lecture.html#X77_0100_sib_byte_layout)

Majoritatea instrucțiunilor folosesc pentru reprezentare fie numai campul de cod, fie cod urmat de ModR/M.

Deplasament (displacement) apare în cazul unor forme de adresare particulare (operanzi din memorie) și urmează direct după ModR/M sau SIB, când SIB este prezent. Acest câmp poate fi codificat fie pe octet, fie pe cuvânt, fie pe dublu cuvânt (32 biți).

The most common addressing mode, and the one that's easiest to understand, is the *displacement-only* (or **direct**) addressing mode. The displacement-only addressing mode consists of a 32-bit constant that specifies the address of the target location. The displacement-only addressing mode **is perfect for accessing simple scalar variables**. Intel named this the displacement-only addressing mode because a 32-bit constant (displacement) follows the MOV opcode in memory. On the 80x86 processors, this displacement is an offset from the beginning of memory (that is, address zero).

Displacement mode, the **operand's offset** is contained as part of the instruction as an 8-, 16-, or 32-bit displacement. The displacement addressing mode is found on few machines because, as mentioned earlier, it leads to long instructions. In the case of the x86, the displacement value can be as long as 32 bits, making for a 6-byte instruction. **Displacement addressing can be useful for referencing global variables.**

Ca și consecință a imposibilității prezenței mai multor câmpuri de ModR/M, SIB și deplasament într-o instrucțiune, **arhitectura 80x86 NU permite codificarea a două adrese de memorie în aceeași instrucțiune.**

Valoare imediată oferă posibilitatea definirii unui operand ca fiind o constantă numerică pe 1, 2 sau 4 octeți. Când este prezent, acest câmp apare întotdeauna la sfârșitul instrucțiunii.

2.6.6. Adrese FAR și NEAR

Pentru a adresa o locație din memoria RAM sunt necesare două valori: una care să indice segmentul, alta care să indice offsetul în cadrul segmentului. Pentru a simplifica referirea la memorie, microprocesorul derivă, în lipsa unei alte specificări, adresa segmentului din **unul dintre regiștrii de segment CS, DS, SS sau ES**. Alegerea implicită a unui registru de segment se face după niște reguli proprii instrucțiunii folosite.

Prin definiție, o adresă în care se specifică doar offsetul, urmând ca segmentul să fie preluat implicit dintr-un registru de segment poartă numele de *adresă NEAR* (adresă apropiată). O adresă NEAR se află întotdeauna în interiorul unuia din cele patru segmente active.

O adresă în care programatorul indică explicit un selector de segment poartă numele de *adresă FAR* (adresă îndepărtată). O adresă FAR este deci o SPECIFICARE COMPLETA DE ADRESA și ea se poate exprima în trei moduri:

- $s_3s_2s_1s_0$: specificare_offset unde $s_3s_2s_1s_0$ este o constantă;
- registru_segment : specificare_offset, registru segment fiind CS, DS, SS, ES, FS sau GS;
- FAR [variabilă], unde variabilă este de tip QWORD și conține cei 6 octeți constituind adresa FAR. (ceea ce numim variabila pointer în limbajele de nivel înalt)

Formatul intern al unei adrese FAR este: la adresa mai mică se află offsetul, iar la adresa mai mare cu 4 (cuvântul care urmează după dublucuvântul curent) se află cuvântul ce conține selectorul care indică segmentul.

Reprezentarea adreselor respectă principiul reprezentării little-endian expus în capitolul 1, paragraf 1.3.2.3: partea cea mai puțin semnificativă are adresa cea mai mică, iar partea cea mai semnificativă are adresa cea mai mare.

2.6.7. Calculul offsetului unui operand. Moduri de adresare

În cadrul unei instrucțiuni există 3 moduri de a specifica un operand pe care aceasta îl solicită:

- *modul registru*, dacă pe post de operand se află un registru al mașinii; `mov eax, 17`
- *modul imediat*, atunci când în instrucțiune se află chiar valoarea operandului (nu adresa lui și nici un registru în care să fie conținut); `mov eax, 17`
- *modul adresare la memorie*, dacă operandul se află efectiv undeva în memorie. În acest caz, offsetul lui se calculează după următoarea formulă:

$$adresa_offset = [bază] + [index \times scală] + [constanta]$$

Deci *adresa_offset* se obține din următoarele (maxim) patru elemente:

- conținutul unuia dintre regiștrii EAX, EBX, ECX, EDX, EBP, ESI, EDI sau ESP ca bază;
- conținutul unuia dintre regiștrii EAX, EBX, ECX, EDX, EBP, ESI sau EDI drept index;
- factor numeric (scală) pentru a înmulți valoarea registrului index cu 1, 2, 4 sau 8
- valoarea unei constante numerice, pe octet, cuvânt sau dublucuvânt.

De aici rezultă următoarele moduri de adresare la memorie:

- **directă**, atunci când apare numai *constanta*;
- *bazată*, dacă în calcul apare unul dintre regiștrii bază;
- *scalat-indexată*, dacă în calcul apare unul dintre regiștrii index;

Cele trei moduri de adresare a memoriei pot fi combinate. De exemplu, poate să apară adresare directă bazată, adresare bazată și scalat-indexată etc

Adresarea care NU este directă se numește adresare indirectă (bazată și/sau indexată). Deci o adresare indirectă este cea pt care avem specificat cel puțin un registru între parantezele drepte.

La instrucțiunile de salt mai apare și un alt tip de adresare numit adresare *relativă*.

Adresa relativă indică poziția următoarei instrucțiuni de executat, în raport cu poziția curentă. Poziția este indicată prin numărul de octeți de cod peste care se va sări. Arhitectura x86 permite atât adrese relative scurte (SHORT Address), reprezentate pe octet și având valori între -128 și 127, cât și adrese relative apropiate (NEAR Address), pe dublucuvânt cu valori între -2147483648 și 2147483647.

Jmp MaiJos ; aceasta instructiune se traduce (vezi OllyDbg) de obicei in Jmp [0084]↓

.....

.....

MaiJos:

Mov eax, ebx